

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

DECIZIA NR. 1672/616/08.07.2014

privind soluționarea contestației formulate de **SC x SRL**,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/17.06.2014

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. x - Serviciul Inspecție Fiscală nr.2 prin adresa nr.x/13.06.2014, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/17.06.2014, asupra contestației formulate de **SC x SRL**, CUI x, cu domiciliul fiscal în x, Incinta x, FN, jud. x, înregistrată la ORC x Jx/x/2002.

SC x SRL contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. x/14.04.2014 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x/14.04.2014, pentru suma de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- 2x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, prin contestația formulată SC x SRL se îndreaptă și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.x/14.04.2014 emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală nr.2.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este autenticată cu semnatura și ștampila reprezentantului legal care a depus în acest sens împuternicirea avocațială în original.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. SC x SRL contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. x x/14.04.2014 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x de x lei

reprezentând: x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestatoarea arată că este o societate comercială care are ca obiect principal de activitate-activități în ferme mixte (cultura vegetală combinată cu creșterea animalelor) - cod CAEN 0150.

Având în vedere solicitarea rambursării TVA începând cu data de 17.03.2014, a făcut obiectul inspecției fiscale din partea Serviciului de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Regionale a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice x.

Contestatoarea arată că urmare a acestei inspecții fiscale, s-au întocmit de către inspectorii fiscali următoarele acte administrative:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x/14.04.2014.

- Dispoziția nr. x4/14.04.2014 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

- Raportul de inspecție fiscală nr. x/14.04.2014.

- Anexe la RIF x/14.04.2014.

Aceste documente au fost comunicate la data de 18.04.2014.

SC x SRL consideră că, deși a pus la dispoziție toate documentele ce au stat la baza operațiunilor contabile, organele de control s-au aflat într-o eroare la stabilirea cuantumului taxei pe valoarea adăugată și majorările aferente acesteia. Pentru a avea o imagine corectă asupra modului în care conduce evidențele contabile, contestatoarea susține că a pus la dispoziție toate documentele și înregistrările contabile organelor de control.

De asemenea, contestatoarea menționează următoarele aspecte asupra modului de taxare referitor la activitatea pe care o desfășoară în sfera acesteia din punct de vedere al TVA:

- creșterea animalelor este activitatea a cărei venituri sunt supuse taxării în regim normal cu cota de TVA 24%, iar cultivarea plantelor este supusă măsurii simplificate cota de TVA 24% și 9% și în regim normal cu cota de 24% în cazul culturilor furajere;

- pentru realizarea obiectului său de activitate și pentru asigurarea unei rotații corespunzătoare a culturilor a introdus în asolament întreținerea și înființarea culturilor verzi, activități ce fac parte din politica agrară europeană pe care s-a obligat să le respecte odată cu semnarea Tratatului de Aderare la U.E. În baza aceluiași tratat, țara noastră s-a obligat să respecte aquisul comunitar în domeniul TVA, inclusiv deciziile Curții Europene de Justiție.

- cheltuielile generate de înființarea culturilor verzi sunt efectuate în scopul realizării de venituri, mai mult a unor venituri în continuă creștere având la baza îmbunătățirea structurii solului și a potențialului său natural.

- aceasta activitate de înființare a culturilor este reglementată legal prin regulamente ale CE respectiv nr.1782/2003 și nr.73/2009 având la baza dezvoltarea unei agriculturi durabile.

- aceasta activitate generează venituri crescătoare, fapt ce nu trebuie să conducă la tratamentul că TVA-ul aferent achizițiilor, serviciilor din amonte să fie "nedeductibil", acesta fiind un caz tipic de dubla impunere, caz în care TVA-ul se încasează de la furnizor și se refuză ulterior deductibilitatea la beneficiar.

- în cazul de față contestatoarea consideră că se îndeplinește condiția prevăzută de art.145 al.(2) din Legea nr.571/2003 prin care: "orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni - operațiuni taxabile".

- art.17 din Directiva 6 CE ar trebui interpretat în sensul că permite unei persoane impozabile care acționează ca atare să deducă TVA plătită pentru bunurile și serviciile care i-au fost livrate, pentru realizarea unei lucrări de investiții ce intenționează a fi utilizate în legătură cu operațiuni taxabile (Decizia Curții Europene de Justiție privind TVA nr. 37/1995, pag.80).

- ridicarea la rang de principiu a regulilor de bază în administrarea TVA, pare pretențioasă și cu toate acestea toate statele membre europene au în principal păstrarea neutralității fiscale, iar pe cale de consecință evitarea dublei impozitări în materie de TVA. Conform acestui principiu TVA nu trebuie să prezinte un cost pentru afacere.

Analizând condițiile de exercitare a dreptului de deducere în conformitate cu prevederile Codului fiscal, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: "pentru taxa datorată sau achitate.. ..să dețină: o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare...", ori în aceste condiții contestatoarea consideră că a respectat prevederile legale în materie, iar organul de control aplică în mod eronat și greșit prevederile acesteia calculând baza impozabilă suplimentară și implicit TVA de plată cu obligații fiscale accesorii.

Contestatoarea solicită în principal, admiterea contestației ca fiind întemeiată, precum și:

- exonerarea de la plată către bugetul statului a sumei totale de x lei reprezentând: TVA stabilită suplimentar în sumă de x lei, aferentă perioadei 01.04.2013-30.06.2013, și obligații fiscale accesorii stabilite suplimentar în sumă de x lei, aferente perioadei 01.04-30.06.2013, stabilite de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara - A.J.F.P x, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x și a Deciziei de impunere nr. x/14.04.2014.

- anularea Deciziei de impunere nr. x/14.04.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de către inspecția fiscală întocmită de către organele de control ale D.G.R.F.P Timișoara - A.J.F.P x, Activitatea de Inspecție Fiscală, ca fiind netemeinică și nelegală referitoare la capitolul 2.1.1 respectiv TVA și majorări de întârziere și penalizări.

- anularea dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. x/14.04.2014.

- anularea Raportului de inspecție fiscală nr. x, referitoare la TVA și la majorările, penalități aferente acestuia.

- anularea anexelor întocmite cu calculul TVA-ului și a calculului pentru majorările Aferente TVA-ului, întocmite de către organele de control.

În probațiune, contestatoarea solicită efectuarea unei expertize financiar-contabile, în conformitate cu prevederile art.54 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003, republicată și modificată privind Codul de Procedură Fiscală și ale Codului de Procedură Civilă.

II. Ca urmare a verificării documentelor prezentate de contribuabil, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. x/14.03.2014 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.x/14.04.2014.

Prin decontul de TVA aferent lunii martie 2013, societatea a solicitat la rambursare soldul sumei negative a TVA la sfârșitul perioadei de raportare în sumă de x lei. Solicitarea de rambursare a fost soluționată de A.F.P. Contribuabili Mijlocii, fiind emisă Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr.x/25.04.2013, pentru suma de x lei.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 2012-2013, a fost însămânțată cu muștar suprafața de x hectare, cultură ce se încorporează în sol, având ca scop obținerea în perioadele următoare a unei producții superioare de cereale.

Din analiza documentelor financiar contabile puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat un cost de x lei, aferent culturii de muștar, rezultând un preț de x lei/ha.

În luna iunie 2013, societatea scade gestiunea contului 331 „Producție în curs de execuție Muștar” cu întregul cost, repartizat astfel:

- pentru producția porumb: $x \text{ ha} \times a \text{ lei/ha} = a \text{ lei}$;
- diferența de $a \text{ ha} \times a \text{ lei} = a \text{ lei}$, nu a fost repartizată pe culturi.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus eronat TVA în sumă de a lei.

Având în vedere că, pentru cultura de muștar scăzută din gestiune de către societatea verificată, au fost efectuate cheltuieli diverse (combustibil, îngrășăminte, lucrări agricole, etc.), organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, cheltuielile în sumă de x lei efectuate pentru înființarea culturii de muștar, nu sunt cheltuieli efectuate în scopul obținerii de venituri din operațiuni taxabile, astfel că taxa dedusă în baza facturilor de achiziție a diverselor bunuri și servicii aferente înființării culturii de muștar a condus la stabilirea diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de a lei ($a \text{ lei} \times 24 \%$).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 2012-2013, au fost efectuate lucrări agricole (ogor) pe o suprafață de x hectare, lucrări ce se repartizează pe culturi ce urmează a fi însămânțate în perioada anului 2013.

Din analiza documentelor financiar contabile puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat un cost de x lei, aferent ogor, rezultând un preț de x lei/ha.

În luna iunie 2013, societatea scade gestiunea contului 331 „Producție în curs de execuție Ogor” cu întregul cost, repartizat astfel:

- pentru producția porumb: $x \text{ ha} \times a \text{ lei/ha} = a \text{ lei}$;
- pentru producția ovăz+orzoaică: $a \text{ ha} \times a \text{ lei/ha} = a \text{ lei}$;
- diferența de $a \text{ ha} \times a \text{ lei} = a \text{ lei}$, nu a fost repartizată pe culturi.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus eronat TVA în sumă de a lei.

Având în vedere că pentru lucrările agricole (ogor) au fost efectuate cheltuieli diverse (combustibil, îngrășăminte, lucrări agricole, etc.), organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, cheltuielile în sumă de a lei efectuate pentru înființarea culturii de muștar, nu sunt cheltuieli efectuate în scopul obținerii de venituri din operațiuni taxabile, astfel că taxa dedusă în baza facturilor de achiziție a diverselor bunuri și servicii aferente înființării culturii de muștar a condus la stabilirea diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de a lei ($a \text{ lei} \times 24 \%$).

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de a lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de a lei și penalități de întârziere în sumă de a lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120 ¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este dacă organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat drept de deducere a TVA aferentă achizițiilor de bunuri și servicii aferente înființării culturii de muștar și nerepartizate în totalitate pe ogor, în condițiile în care acestea nu sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în perioada 2012-2013, contestatoarea a înșămânțat cu muștar suprafața de x hectare, cultură ce se încorporează în sol, respectiv a efectuat lucrări agricole (ogor) pe o suprafață de x hectare, lucrări ce se repartizează pe culturi ce urmează a fi înșămânțate în perioada anului 2013.

Din analiza documentelor financiar contabile puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au constatat că, contestatoarea a înregistrat un cost de x lei, aferent culturii de muștar, rezultând un preț de x lei/ha, respectiv un cost de x lei aferent lucrărilor agricole-ogor, rezultând un preț de x lei/ha.

În luna iunie 2013, contestatoarea scade gestiunea contului 331 „Producție în curs de execuție Muștar” cu întregul cost, repartizat astfel:

- pentru producția porumb: $a \text{ ha} \times a \text{ lei/ha} = x \text{ lei}$;
- diferența de $a \text{ ha} \times a \text{ lei} = a \text{ lei}$, nu a fost repartizată pe culturi.

De asemenea, în luna iunie 2013 contestatoarea scade gestiunea contului 331 „Producție în curs de execuție Ogor” cu întregul cost, repartizat astfel:

- pentru producția porumb: $a \text{ ha} \times a \text{ lei/ha} = a \text{ lei}$;
- pentru producția ovăz+orzoaică: $a \text{ ha} \times a \text{ lei/ha} = x \text{ lei}$;
- diferența de $a \text{ ha} \times a \text{ lei} = a \text{ lei}$, nu a fost repartizată pe culturi.

Având în vedere că pentru cultura de muștar ce nu a fost repartizată pe culturi au fost efectuate cheltuieli diverse (combustibil, îngrășăminte, lucrări agricole, etc.), organele de inspecție fiscală au constatat că cheltuielile în sumă de x lei, nu sunt efectuate în scopul obținerii de venituri din operațiuni taxabile, astfel că taxa dedusă în baza facturilor de achiziție a diverselor bunuri și servicii aferente înființării culturii de muștar nu este deductibilă și au stabilit diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

De asemenea, cheltuielile în sumă de x lei efectuate pentru înființarea culturii de muștar și nerepartizate în totalitate pe ogor, organele de inspecție fiscală au constatat că nu sunt cheltuieli efectuate în scopul obținerii de venituri din operațiuni taxabile, astfel că taxa dedusă în baza facturilor de achiziție a diverselor bunuri și servicii aferente înființării culturii de muștar și nerepartizată nu este deductibilă și au stabilit diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120 ^1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art.145

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Potrivit prevederilor legale citate, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor în condițiile în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Astfel, justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a efectuat achizițiile.

Potrivit art.146 din același act normativ:

„ Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin. (5);”

Potrivit acestor prevederi legale, pentru exercitarea dreptului de deducere pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

Deci, în conformitate cu aceste prevederi legale pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată, pentru bunurile/prestările de servicii care i-au fost prestate sau care urmează să-i fie prestate de o altă persoană impozabilă, orice persoană impozabilă trebuie să justifice acest drept cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Prin urmare, din interpretarea textelor de lege mai sus citate se reține că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințele de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

În cazul în speță, se reține că, contestatoarea scade gestiunea contului 331 „Producție în curs de execuție Muștar”, respectiv „Producție în curs de execuție Ogor”, cu întregul cost pentru cultura de muștar, repectiv pentru înființarea culturii de muștar, deși o parte din acest cost nu a fost repartizat pentru obținerea în perioadele următoare a unor producții superioare de cereale ceea ce ar conduce la obținerea de venituri, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, aferentă facturilor prin care aceasta a achiziționat diverse bunuri și servicii, aferente acestor culturi, deoarece nu sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei prevederile legale în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că contestatoarea nu

a anexat alte documente în susținere care să justifice utilizarea bunurilor/serviciilor în folosul operațiunilor sale taxabile, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei, motiv pentru care se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Întrucât în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**, iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere, se reține că, aceasta datorează și suma de **x lei** (a lei + a lei) cu titlu de dobânzi/majorări și penalități de întârziere reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

Referitor la invocarea de către contestatoare a directivelor europene și la modul în care pot fi interpretate, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere cele precizate în prezenta decizie.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei de efectuarea unei expertize financiar - contabile, în conformitate cu prevederile art.54 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceasta nu poate fi reținută în susținerea cauzei, deoarece acest articol are următorul cuprins:

"Obligația băncilor de a furniza informații

(2) Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Banca Națională a României vor elabora proceduri privind transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1)."

Art.155 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ, stipulează:

"Expertiza

(1) Ori de câte ori consideră necesar, organul fiscal are dreptul să apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat să comunice contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate să numească un expert pe cheltuiala proprie."

În Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr.a/11.06.2014, organele de inspecție fiscală precizează că "nu consideră necesară efectuarea unei expertize, contestatoarea neaducând în susținerea afirmațiilor, elemente noi, acte sau documente în afara celor puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în timpul controlului."

Argumentele invocate prin contestația formulată de către SC x SRL nu sunt de natură să modifice și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. x/14.04.2014 care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x/14.04.2014.

2. În ceea ce privește contestația îndreptată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.x/14.04.2014 referitor la măsura de înregistrare în evidența contabilă a obligațiilor stabilite, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea acesteia, în condițiile în care dispoziția privind măsurile, nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, ci la măsuri stabilite în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță.

În fapt, prin Dispoziția de măsuri organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în evidența contabilă a obligațiilor de plată stabilite cu ocazia inspecției fiscale parțiale.

În drept, sunt incidente prevederile art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;”

De asemenea, Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, la pct.1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului. ”

Întrucât măsurile stabilite în sarcina contestatoarei prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.x/14.04.2014, nu au caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat. Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara nu are competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Potrivit prevederilor art.209 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

„ (2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, dosarul va fi transmis spre soluționare A.J.F.P. x - Inspecție Fiscală, în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.216 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare în baza referatului nr. se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC x SRL** pentru suma de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Transmiterea contestației formulată de **SC x SRL** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.x/14.04.2014, A.J.F.P. x - Inspecție Fiscală, spre competența soluționare.

Prezenta decizie se comunică la :

- SC x SRL
- A.J.F.P. x - Serviciul Inspecție Fiscală nr.2

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

x